

Kako se stabilizirati

Likvidnost, inflacija, devalvacija, stabilizacija so zadnje čase najbolj pogoste teme razgovorov po vseh naših družbenopolitičnih forumih od federacije pa do političnih aktivov sleherne gospodarske organizacije.

Kako ustaviti napredovanje inflacije? Govorimo in govorimo, dejansko pa se načrtanih programov pogosto ne držimo. Leta 1965, ob začetku reforme, smo se menili o konvertibilnosti dinarja, po petih letih pa govorimo o stabilizacijskem programu. Kaj pa je bilo vmes, v teh petih letih? Res sama odstopanja od reforme, ki so nas pripeljala do ponovne devalvacije dinarja?

Vzroki

Sem nas je pripeljalo širjenje potrošnje, nove in nove izdaje denarja, investirali smo iz obratnih sredstev in iz še neustvarjenega dohodka in obstoječa proizvodna sredstva smo premalo izkoristili. Uvoz narašča, osebni do-

Kakšni naj bodo stabilizacijski ukrepi v SAVI

Storili smo veliko, toda še vedno premalo. Novi program stabilizacije bomo izpolnjevali le tako, da bomo plan proizvodnje dosegli 100%. Ukinili smo razno nedonosno proizvodnjo, kar količinsko pomeni veliko zmanjšanje proizvodnje, mi pa kljub temu predvidevamo 7,4% povečanje leto, to pa zato, ker smo v preostalih enotah uspeli pripraviti plane, ki so veliko večji od lanskih.

Pred nami so velike naloge. Svoje investicije plačujemo z lastnimi sredstvi, kar predstavlja za nas velik napor in veliko samoodpovedovanje. Glede na vse naše napore in doseganje uspehe postaja podjetje pri bankah bolj zanimivo. Lahko upamo na večje kredite in ugodnejše odplačevanje. To pa seveda ni vse. Zavedati se moramo, da bomo vselej odvisni predvsem od lastnih sposobnosti in lastnih sil.

Za našo razširitev bomo potrebovali ogromna sredstva. Prve ve-

je omejena s samoupravljanjem, samoupravljanje pa še nima moči, da bi dovolj uspešno delovalo. Že od same reforme sem kolebamo, kako to spremeniti. Vsekakor moramo obračunati s tisto pozicijo v naši družbi, ki je onemogočala rast samoupravljanja. Ne mogoče zaradi birokracije, ampak zato, ker je bila doslej za vse republike ena sama blagajna in iz te smo hoteli vsi črpati. No, ko zmanjka denarnih sredstev, izdajamo denar brez kritja, in potem je razvrednotenje nujno. Naše gospodarstvo pogojuje enoten jugoslovanski trg in davčni sistem. Tu je cela vrsta davkov: uporabniki so republike, občine, za nekatere vrste davka pa so pristojne samo republike. Posebno vprašanje je davek, ne pa ostanek dohodka!

Kako zbuditi zanimanje delavca

Pomemben je odnos med delavčevim zanimanjem in njegovim imetjem ter družbenim imetjem.

Rezultat našega dela se čisto poznajo čez veliko let. Za modernizacijo podjetja je treba vlagati velika sredstva iz dohodka, rezultati so največkrat vidni šele čez leta, takrat pa delavec, ki je v pokoju, dobi samo pokojnino. Potrebno

je uvesti sistem, da bo delavec vezan na minulo delo. To je treba kmalu urediti, toda pri tem paziti, da ne bomo prešli v kapitalistično gospodarjenje. Pri nas bomo ta osutek minulega dela skušali pripraviti v prvem polletju 1971. To bo družbena meritev dela: različne plače naj bodo odraz različnega dela. Toda kaj naj bo enota našega dela?

Razprava in sklepi

Razprava na tem političnem aktivu je bila kritična, posebno zaradi stvarnih trditvev. Zanimivo je, da so tisti člani organizacije ZK podjetja, ki so pred časom sodelovali na medobčinskem seminarju na Jezerskem, dajali podobne pripombe, kot so bile izrečene na aktivu. To kaže, da so mnenja komunistov dokaj enotna. Na Jezerskem so namreč spravedali, kakšne so odgovornosti za to, da se sedaj postavljeni cilji tudi dosežejo.

Razpravo tovariša Albrehta so navzoči ugodno sprejeli in ob ključku smo poudarili, da bodo naši osnovni aktivni ZK in zbori delavcev obravnavali probleme stabilizacije na osnovi zaključkov sestanka tega aktiva in našega gospodarskega načrta.

Tov. Roman Albrecht govori na sestanku strokovno političnega aktiva SAVA.

Komunisti SAVE so opozorili na nekatere pomanjkljivosti v tezah za 18. sejo CK ZKS

hodki se dvigajo, cene pa kljub zamrznjenju rastejo. To so problemi našega gospodarstva, o katerih smo spregovorili na sestanku strokovnopolitičnega aktiva Sava, dne 8. 1. 1971, kamor smo povabili tudi člana republiškega zbora Slovenije tov. Romana Albrehta. Osnova razgovora naj bi bile teze za 18. sejo CK ZKS o uresničevanju reforme, stabilizaciji in ekonomskem sistemu. Ta seja bo verjetno te dni in bo velikega pomena za vse slovensko gospodarstvo pa tudi za naše podjetje, saj je od njihove rešitve odvisno, v kakšni meri bomo v bodoče odvisni od svojega dela, kaj bomo še vedno rabili, kljub temu da gremo v odmiranje države. Mogoče še vedno bolj. Davka na delo je že preveč, davek na kapital pa je premajhen ali pa ga sploh ni. Davčna politika naj bi imela socialno noto: katero podjetje je bogatejše, naj več da. To je edini socialni princip, res pa je, da je že skrajni čas, da se bančna politika preusmeri, da se sredstva dajo v donosna podjetja, ne pa da se s tem sredstvi rešujejo podjetja, ki so tako ali tako obsojena na propad.

ške naloge, ki so pred nami, so presežitev obrata I., gradnja visokega dela in toplarna.

Naš proizvodni program je zelo napet in moramo ostro začeti. Čvrsti mesečni plani in še posebej tedenski plani po delovnih enotah naj bodo merilo za izpolnjevanje našega proizvodnega programa.

Ta izpolnitev pa žal ni odvisna samo od nas. Velika cokla pri tem so sistemski ukrepi, ki nam ob začetku leta še niso znani. Zanje bi morali vedeti takrat, ko proizvodni program sestavljamo. Ti sistemski ukrepi bi morali natančno določati obveznosti delovnih enot in podjetja v celoti. Naša proizvodnja je skoraj v celoti odvisna od uvoza, mi pa elementov uvoza za leto 1971 ne poznamo.

Razprava je pokazala, da te teze za 18. sejo CK ZKS niso dovolj izdelane. V njih ni povezave med družbo in družbeno dejavnostjo. Konflikt je nastal zaradi dveh načinov upravljanja:

- etatistično upravljanje in
- samoupravljanje.

Prvi je še vedno usmerjevalen. Prišli smo v tisto obdobje, ko je sožitje teh dveh sistemov postalo nemogoče. Moč državne vladavine

Obisk iz SZ

22. januarja se je mudila na obisku v naši tovarni študijska delegacija KP SZ pod vodstvom I. K. Lutaka, člana CK ZK Sovjetske Zveze. Delegaciji sta izrekla dobrodoščilo tov. Borut Snuderl in inž. Helmut Turzanski.

Gostje iz SZ so po predstavitvi članov delegacije izrazili željo, da bi se radi poglobljevali z delom naše delovne organizacije, njenim samoupravljanjem in tudi z vlogo članov ZK. Inž. Helmut Turzanski jih je najprej seznanil s podjetjem, njegovim razvojem in z nekaterimi načrti za bodoče. Stefan Marcijan pa je spregovoril o strukturi samoupravljanja. Po tako, lahko bi rekli, grobi predstavitvi podjetja se je razvila živahna razprava. Že na prvi pogled je bilo očitno, da naši gostje dobro poznajo naš sistem in da so od nas hoteli izvedeti nekatere

podrobnosti. Vprašanja, ki so jih člani delegacije postavljali, so bila zelo konkretna, kot na primer: vključevanje naših komunistov v delo samoupravnih organov podjetja, kvalifikacijska struktura članov ZK, število članov ZK v tovarni, ustvarjanje in delitev dohodka, na koliko let se volji direktor podjetja, razlika med statutom podjetja in statutom ZK. Na takšna in podobna vprašanja so odgovarjali člani naših samoupravnih in političnih teles v podjetju.

Posebno pozornost pa so gostje posvetili vprašanju, ki so se na-

našala na oblikovanje naših samoupravnih aktov, kot je to na primer statut podjetja. Zanimala jih je pot nastanka in zunanji vplivi (ZKJ — sindikat) nanj. Pojasnili smo jim, da smo se prilagodili nekaterim spremembam zakonskim določilom, vendar pa je statut izraz naših dolgoletnih izkušenj pri samoupravljanju. Drugim vplivom torej nismo izpostavljeni, le akt sam kot tak je pregledala statutarna komisija pri SO Kranj. Na koncu obiska se je vodja delegacije tov. I. K. Lutak zahvalil za tople sprejem in za izčrpane odgovore.

J. J.

Goste iz SZ smo seznanili, kako poteka samoupravljanje pri nas.

Prvi korak k sodelovanju študentov in mladih savčanov

Študenti in posojiljemalci »Save« smo člani organizacije, ki je dobila naziv klub. Klub študentov in posojiljemalcev obstaja v tovarni že dalj časa, vendar je do sedaj vedel zanj le malokateri član kolektiva. Starejši študenti menijo, da je klub do sedaj le životalil, čeprav si je zadal več nalog in jih po najboljših močeh tudi reševal.

V začetku lanskega šolskega leta je bil na prvi seji izvoljen nov predsednik kluba in nov odbor. Takoj smo pričeli z delom. Imeli smo več sestankov in vsak član odbora je prevzel kakšno dolžnost. Najpogostejša tema sestankov je bila: obvezna počitniška praksa in pripombe na njeno opravljanje. Ugotovili smo, da bi bilo najbolje, če bi vsak praktikant povedal, kaj ga posebno zanima in kje bi želel opravljati prakso. Organizirali bi tudi sestaneke, na katerem bi se pogovorili o problemih in željah glede prakse. Nekateri študenti so se posebno zanimali za prakso v inozemstvu in navedli primer tovarne »Iskra«, kjer imajo menda organizirano izmenjavo s praktikanti iz inozemskih tovarn, s katerimi poslovno sodelujejo. S podobno izmenjavo je po besedah tov. Repinove poskusila tudi »Sava«, vendar se izmenjava ni preveč dobro obnesla.

Mnogi študenti so se zanimali tudi za tečaj tujih jezikov, ki jih organizira in financira tovarna za svoj kolektiv, medtem ko za študente podobnega tečaja ni bilo. Študentje in dijaki bi se radi izpopolnili v tujem jeziku, ki ga obvladajo v glavnem pogovorno. Posebno pomembno bi bilo znanje poslovnega in tehničnega jezika, ki bi jim koristil pri strokovnem izpopolnjevanju ali morebitni praksi pri inozemskem poslovnem partnerju. Prof. Pečeva je zato predlagala, naj bi se zanimali za ceno in pogoje tečaja pri Delavski univerzi Borisa Kidriča v Ljubljani.

Študentje četrtih letnikov so načeli vprašanje o opravljanju diplomskega dela v podjetju. Želeli bi, da bi se pogovorili tudi o temah.

Pogovor je tekel tudi o letovanju študentov in posojiljemalcev v tovarniških počitniških domovih. Cene naj bi bile iste kot za člane kolektiva, ker prej ali slej bomo to vsi postali.

Končno smo sklenili, da bo klub izdal svoj statut s podatki o številu članov, njihovih dolžnostih in pravicah.

Zivo je bilo tudi zanimanje za delovanje mladinske organizacije v tovarni. Nekdo je takoj predlagal, da bi organizirali spoznavni večer. Člani kluba študentov in posojiljemalcev naj bi se seznanili z mladimi Savčani, ki so že zaposleni v tovarni. O spoznavnem večeru je bilo že v lanskem letu veliko govora, toda do uresničitve ni prišlo. Morda so bile vzrok finančne težave ali pa pre-

majhno zanimanje na obeh straneh.

Tudi letos ni šlo brez težav, toda s trdno voljo letošnjega in ob pomoči lanskega predsedstva mladinskega aktiva ter izobraževalnega centra nam je uspelo organizirati ta večer. Za ta večer smo določili 22. januar in povabili vse študente in posojiljemalce, del savskih mladincev, predstavnike izobraževalnega centra in uprave podjetja. Uvodne besede sta izrekla naš predsednik Bojan Gričar in predsednik mladinskega aktiva »Save« tov. Zrinski. Oba sta bila mnenja, da je osnova za medsebojno sodelovanje to, da se spoznamo. Prvi korak naj bi bil ta spoznavni večer. Tako bomo najuspešneje reševali probleme, ki nas tarejo, in se pozneje lažje vključili v kolektiv. Ne bi bilo napak, če bi klub študentov in posojiljemalcev priključili mladinskemu aktivu

Predsednik kluba študentov in posojiljemalcev naše tovarne tov. Bojan Gričar je pozdravil vse navzoče in spregovoril nekaj besed o koristnosti spoznavnega večera.

tovarne. Priključitev bi pomenila konec »ilegale« našega kluba in bi spletna trdnost vez med nami — mladimi.

Spodbudne besede in lepe želje sta nam izrekla še predstavnika uprave podjetja.

Sledil je nastop folklorne skupine in nas prijetno presenetil. Folkloristi so tudi pripomogli k sproščenemu vzdušju, ki je zavladalo po njihovem plesu in vzpodbudilo še ostale, ki so sprva z mešanimi občutki opazovali vsa reč, da so se še sami zavrteli.

Prvi spoznavni večer je torej uspel, škoda le, ker se ga niso udeležili vsi člani kluba. Želimo, da bi postal tradicionalen. Da pa ne bi ostalo vse le pri besedah in zabavi, bomo čimprej prešli tudi na dejanje. Za sedaj se naš klub najtopleje zahvaljuje izobraževalnemu centru in mladinskemu aktivu »Save« za ta prijetni večer.

I. P.

Občni zbor sindikalne organizacije

Vodstvo naše sindikalne organizacije bo v začetku februarja položilo račune svojega dela. Hkrati bo izvoljeno novo vodstvo, ki bo v naslednjih dveh letih vodilo organizacijo sindikata. To bo 1. občni zbor družbenopolitične organizacije v jubilejnem letu. Letos namreč praznujemo 50-letnico obstoja našega podjetja, zato bo tudi občni zbor temu jubileju primerno pripravljen. Članji sedanjega in bodočega sindikalnega odbora bodo predhodno dobili poročilo o delu v zadnji mandatni dobi. Vsebinska poročila naj bi služila za razpravo o tem, ali je sindikalna organizacija oz. njeno vodstvo odigralo svoje poslanstvo, če ga ni, naj razprava pokaže, kako naj deluje novo vodstvo. Povedati je treba, da je mandat sedanjega vodstva potekal v času velikih družbenoekonomskih sprememb, ki so terjale precejšnjo aktivnost od sindikalne organizacije, saj se je bilo ob vseh spremembah internih predpisov potrebno opredeliti za najnaprednejša stališča. Želimo, da bi kandidati za novo vodstvo in delegati podrobno proučili predloženi material za občni zbor in da bi s svojo ustvarjalno razpravo prispevali kar največ k načrtovanju programa dela za naslednje obdobje. Udeležencem občnega zbora bo predločen tudi precej obširen referat. Vsebinska tega bo prikazala najvažnejša družbenoekonomska vprašanja v preteklih dveh letih. Ta vsebinska bo kritično prikazana glede na to, da bo za vsako področje tudi nakazala smer bodočega razvoja. Pri tem ni mišljen samo razvoj sindikalne organizacije, ampak tudi bodoči razvoj vseh družbenoekonomskih

in samoupravnih odnosov. Poudarek pri vsem tem pa je, da bi z ustreznim znanjem ustvarili še boljše delovne pogoje, bolj spoštovali tehnološko in delovno disciplino, rezultate tega dela pa naj bi pravično razdelili glede na vloženo delo. Vse to pa je pogoj, da bi ustvarili lepšo prihodnost.

B. Studen

Tov. Blaž Studen bo člane sindikalne organizacije seznanil z delom te organizacije na občnem zboru dne 9. 2. 1971.

Večje znanje vodilnih delavcev

Ze nekaj mesecev teče v organizaciji izobraževalnega centra tečaj za izmenske delovodje nekaterih proizvodnih delovnih enot. Temu primeren je tudi program tečaja, ki je obsežen, raznovrsten in zahteven. Psihologija, tehnologija, ekonomija, organizacija in še vrsta drugih težkih tem zahtevajo od vsakega tečajnika veliko sodelovanja.

Tečaj pa seveda ni sestavljen samo iz poslušanja, njegov bistveni del so tudi izpiti. Z izpiti smo prav tako že začeli. V dveh januarjskih popoldnevih se je pred strokovno komisijo zvrstilo 18 kandidatov. Da je bila komisija res stroga, dokazujejo tudi rezultati, saj dva od tečajnikov izpita nista naredila, čeprav imata večletno prakso na delovnih mestih. Potreben bo le dopolnjen študij, saj morajo delovodje prvi poznati vse nevarnosti delovnih mest, če naj poučujejo o varnem delu na novo zaposlene delavce in tudi stare delavce ob premestitvah.

Vsak kandidat je odgovarjal na tri vprašanja. Vprašanja so se nanašala na nevarno varstvo v celotnem podjetju in na nevarnosti v delovni enoti, kjer izpraševani dela. Spraševal je varnostni inž. Rudi Nadiževac, komisijo pa so

sestavljali: direktor službe za organizacijo proizvodnje Viljem Žener, vodja delovne enote avtopnevmatike Iztok Vidmar, direktor izobraževalnega centra Judita Rakovec, predstojnik poklicne gumarske šole Jože Kocijan in direktor kadrovske službe Borut Snuderl.

Takih tečajev bo še več, saj je poznavanje nevarnosti osnovni pogoj za varno delo, kar prispeva k zmanjševanju poškodb pri delu, ki pomenijo za posameznika, podjetje in družbo veliko škodo.

Sedanji tečajniki so v glavnem pokazali veliko prizadevnosti pri študiju. Čeprav je to v njihovo korist, je tudi v dobro celega podjetja. Prav je, da jim za opravljeno delo izrečemo priznanje in da jim zaželimo veliko uspeha tudi pri opravljanju bodočih izpitov.

Dan odprtih vrat

Letos mineva 50 let, odkar je bilo ustanovljeno gumarsko podjetje, ki si je z imenom »SAVA«, po mnogih spremembah, tako tehnoloških kot organizacijskih, pridobilo ugled doma in po svetu. Iz obrtnega podjetja smo se razvili v moderno organizirano podjetje, ki si zelo prizadeva izboljšati samoupravne, organizacijske, tehnološke in medsebojne odnose. Vse to lahko dosežemo z aktivnim sodelovanjem v procesih, ki nastajajo ob delu in v zvezi z delom in s prizadevnim izpopolnjevanjem svojega strokovnega znanja na delovnem mestu. Tudi poznavanje podjetja igra pri tem

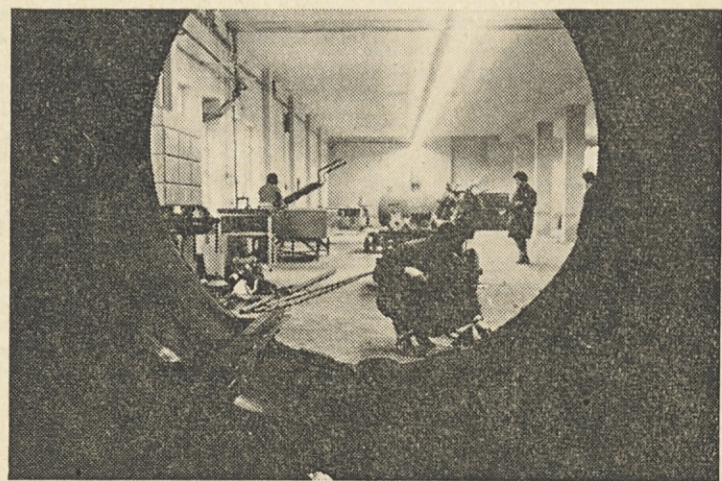
pomembno vlogo. Precej je namreč celo naših delavcev, ki dobro poznajo samo svoje delovno mesto in svoje najbližje delovno okolje. O vseh dosežkih in načinu ter delovnih pogojih v drugih delovnih enotah pa morda samo slišijo od svojih sodelavcev. Še manj pa je žena, mož in otrok naših delavcev ali delavk, ki so že videli, kako in kje delajo njihovi možje, matere in očetje. Z namenom, da bi tudi zakonski tovaršiji in otroci pri nas zaposlenih delavcev spoznali našo tovarno, izvedeli kaj o njeni zgodovini in razvoju ter o možnostih v bodočnosti, bomo predvidoma v začetku marca organizirali obisk in ogled tovarne za svoje naše delavce ter za člane našega kolektiva z Vrhnike. To bo »dan odprtih vrat«, dan, ko si bo vsak lahko ogledal našo tovarno in se seznanil s procesom proizvodnje in z izdelki, ki jih proizvajamo. Kot že rečeno, tovarno si bo lahko ogledal vsak, ki mu je pri srcu naš kolektiv, posebno pa želimo, da bi se našemu vabilu odzvali svojci pri nas zaposlenih delavcev. Za člane našega kolektiva z Vrhnike bomo organizirali prevoz v Kranj in nazaj, vse, ki pa si bodo želeli ogledati, kako in kaj proizvajamo pri nas, pa bodo vodili popeljali po tovarni in jim razkazali in obrazložili stvari, ki jih bodo zanimale.

Toliko za obvestilo. O vseh podrobnostih, o dnevu in o času obiska, vam bomo sporočili kasneje, vendar dovolj zgodaj, da se boste lahko našemu vabilu odzvali v kar največjem številu.

A. Stojanovič

Skupno reševanje problemov mladine in naših študentov, to je želja mladinske organizacije kot tudi kluba študentov. Upamo, da je led prebit.

V obratu IV. so v prostorih bivše usnjarne pričeli pripravljati vse potrebno za izdelavo ležalnih blazin. Priprave potekajo po načrtu.

Savski športniki v letu 1970

Koordinacijski odbor za šport in rekreacijo je imel za nalogo, da v letošnjem letu aktivira čim večje število delavcev, predvsem pa delavk v našem podjetju. V večini primerov jim je to uspelo. Če pregledamo letno bilanco dosežkov, so ti naslednji:

Smučarji

Smučarska sekcija je organizirala tradicionalno prvenstvo »Save« v veleslalomu. Z manjšimi spodrseljaji je to tekmovanje zelo uspelo. Udeležilo se ga je 48 članov, ki so tekmovali, in čez 50 smučarjev, ki jim je bil to lep enodnevni izlet na Vogel, kjer so ob tekmovalstvu in rekreacijskem smučanju z lepimi spomini zapustili ta kraj. Tekmovanja Ob. SS Kranj na Krvavcu in republiškega prvenstva usnarjev, čevljarjev in gumarjev na Zelenici so se naši smučarji zelo solidno udeležili in uspehi so bili zelo dobri. Sekcija je še dvakrat organizirala rekreacijsko smučanje na Voglu, ki se ga je udeležilo čez 160 članov kolektiva.

Strelci

Strelška družina je zelo uspešno nastopala, saj je imela mnogo tekmovalcev z izrednimi rezultati. Zelo aktivno pa skrbi za pomlajevanje članov, saj je vključila precejšnje število učencev naše poklicne šole. Izredno dobro imajo organizirane treninge, ki so trikrat na teden in so zelo dobro obiskani in tudi rezultati ne izostajajo. Ob tej priliki bi pohvalili predvsem člane, ki so čez vse leto dosegali vrhunske rezultate (Peternelj, Poženel, Černe, Podkrižnik in pa Krničar), in pa tiste, ki so zelo aktivni organizatorji (Košnjak, Poženel Druškovič). Družina se je udeležila 18 tekmovalj v raznih disciplinah, posamezniki pa še veliko več — posebno strelci s pištolo.

Kegljači

Kegljaški krožek se je udeleževal vseh tekmovalj in dosegel zelo dobre rezultate. Trenirajo na kegljišču »Triglava«. Steze, ki jih imamo na razpolago, so redno zasedene.

Organizatorje je treba pohvaliti, saj imajo vključenih precejšnje število savskih delavcev, še posebno starejših. Na vseh tekmovaljih, ki jih ni bilo malo, so se uvrstili na 1. do 4. mesto.

Tenis

Sekcija za namizni tenis je letošnje leto zelo solidno zastopala naše barve. Udeležili so se vseh tekmovalj. Pomankljivost te sekcije je ta, da ni pritegnila še večjega števila ljudi, saj je ta šport zelo atraktiven in zanimiv. Vendar pa smo lahko zadovoljni in pričakujemo, da bodo v naslednjem letu še uspešnejši.

Nogomet

Nogometna sekcija deluje priložnostno. Ker nimajo rednih treningov, je bilo tudi tekmovalj precej manj. Vendar pa so na določenih tekmovaljih zavzeli vidna mesta. Organizirala je medobratno tekmovalje in druga priložnostna rekreacijska tekmovalja.

Rokomet

Rokomet — moški redno tekmujejo v Gorenjski ligi. Udeleževali so se tudi raznih tekmovalj ali pa so jih sami organizirali. Redno trenirajo enkrat do dvakrat na teden. Ker so nekateri člani prenehali igrati rokomet, je vodstvo hitro dobilo zamenjavo z mlajšimi igralci, kar je zelo pohvalno.

Rokomet — ženske redno tekmujejo v Ljubljanski conski ligi, kjer zavzajajo vrh lestvice. Rokometašice so se udeležile tudi raznih tekmovalj in jih uspešno zaključile. Zelo pohvalno je, da je vodstvo te sekcije uspelo na-

vdušiti dekleta iz Save in jih usposobiti za tekmovalja.

Šah

Sahovska sekcija je bila aktivna čez vse leto. Sekcija prireja mesečne brzoturnirje za prvaka Save. Je najbolj aktivna in najboljša v kranjskem merilu. Tudi tu se opazi pomanjkanje množičnosti, čeprav je vključenih čez 40 članov. Udeležila se je vseh tekmovalj in dosegla vidne rezultate.

Odbojka

Odbojkarji se tudi sestajajo in priložnostno tekmujejo. Vendar je treba opozoriti, da se zberejo v večini že starejši člani kolektiva, ki so potrebni gibanja in uživanja igre z žogo. Tudi uspehi so solidni.

Na koncu naj še pohvalim vse ekipe, ki so sodelovale na tekmovaljih v Žalcu, Zagrebu in Gumarških športnih igrah v Rakovici pri Beogradu, ter tekmovalce, ki so sodelovali v občinskih republiških in državnih reprezentancah. Želim jim uspešno in srečno športno leto 1971.

IV. sindikalne športne igre občine Kranj

V času nenehnega razvoja in industrializacije vse bolj pozabljamo na eno temeljnih zakonitosti narave — na šport in rekreacijo. Ljudi tarejo vsakdanje tegobe in le malo jih je, ki bi si upali priznati, da si ne privoščijo razvedrila, da se ne znajo sprostiti. Do takega spoznanja je prišel pred leti tudi občinski sindikalni svet v Kranju. Sklenil je organizirati sindikalne športne igre, ki bi imele za moto množičnost in ne vrhunske dosežke nekaterih športnih panog. V letu 1967 je na teh igrah nastopilo približno 530 članov sindikata, v 1970. letu pa je bilo nastopajočih že preko 1000.

V preteklih dneh so se tekmovalci na IV. sind. športnih igrah pomerili v desetih tekmovalnih panogah. Tekmovalje ni bilo v vseh disciplinah enako borbeno, kajti število tekmovalcev je močno nihalo. Množičnost se kaže predvsem v malem nogometu, kegljanju, odbojki in streljanju. Ostale zvrsti športa pa še niso uspelo prebiti ledu pri našem delovnem človeku v takšni meri, kot bi bilo to želeli. Tekmovalja sama so bila zanimiva in čutiti je bilo pravi športni duh. Vsekakor vas moram seznaniti tudi z rezultati, ki bodo za vas prav gotovo zanimivi saj zasledimo med boljšimi tudi predstavnike naše tovarne.

Rezultati v različnih panogah:

Šah — ekipno
Šah — posamezno
Odbojka
Rokomet
Tenis — posamezno
Mali rokomet
Kegljanje
Namizni tenis — ekipno
Namizni tenis — posamezno
Streljanje

1. mesto

Bolnica Golnik
Štagar
Iskra
Iskra
Anzeljc
IBI
Merkur
Sava
Novak
Iskra

2. mesto

Sava
Vojičič
IBI
Prosveta
Mulej
Sava
Iskra A
Iskra
Trček
Sava

A Novak

Obisk na državni meji

Predstavniki sindikalne organizacije našega podjetja smo na dan JLA v decembru 1970 obiskali grančarje na Jezerskem vrhu, da bi jim v imenu kolektiva čestitali za njihov praznik in se jim hkrati zahvalili za vestno čuvanje naše državne meje.

Ko smo se peljali po zasneženi cesti proti Jezerskem vrhu, ni bilo videti nobenega sledu o kakšnem praznovanju. Narava njihove vojaške službe je namreč taka, da jim ne dovoljuje prostega časa.

Bili so veseli obiska »civilistov« in novic iz doline. Kljub dolžnostim so utegnili, da se za kratek čas z nami pozdravijo in povese- lijo, ko so jih zamenjali njihovi tovariši. S starejšino vred so to vsi mladi fantje, ki se zavedajo svoje odgovornosti. Čeprav so

skoraj odrezani od vsakdanjega življenja, so vseeno na tekočem z dogajanjem doma in v svetu. V razgovoru so izrazili željo, da bi prejeli naš tovarniški list. Radi bi se spoznali z življenjem in delom v kolektivu. Povedali so nam tudi, da bi se marsikateri fant, ko bo odslužil vojaški rok, rad zaposlil v našem kolektivu. Seveda smo jim obljubili, da jim bomo redno pošiljali naš časopis, hkrati pa smo jih povabili, da si ogledajo našo proizvodnjo, kar so z veseljem sprejeli.

Ob odhodu so nam zaželeli še veliko delovnih uspehov ter vso srečo v letu 1971. Ker so fantje pretežno doma iz južnih krajev države, so nas pozdravili tako, da so nam za konec zaplesali njihovo tradicionalno kolo.

Studen B.

Posnemajte požrtvovalnost

Vratarje vsi Savčani poznamo; ko prihajamo na delo ali ko odhajamo z dela, jih vidimo v vratarnicah. Obračamo se nanje, kadar želimo zvedeti karkoli. Včasih jih vidimo kot dobre in vesele fante, včasih pa se nam zde tudi sični, megleni in pustji kot letošnje januarsko vreme. Tako nam vratarji včasih ob vstopu v tovarniško območje ustvarjajo dobro voljo, lahko pa nas tudi spravijo ob dobro razpoloženje. Vendar pa je le res, četudi se večkrat obregnemo ob delo vratarjev, da so to naši dobri sodelavci, ki skrbijo za naše skupno premoženje, čuvajo tovarniško imetje tudi tedaj, ko smo vsi drugi prosti.

Delo vratarju narekuje, da se drži odredenih nalog, ki jih zahteva red v podjetju in določajo pravilniki. Zato radi, kadar se tak red zahteva, zaključimo, da je vratar v svoji zahtevi preveč uraden. Vratarjev nikoli, ali zelo redko pohvalimo, prečesto pa krivično obsojamo njihov pravilni postopek.

Da so to res delavci, ki jim je pri srcu skrb za našo Savo, nam kaže primer, ki ga je v decembru vestno in uspešno rešil naš Avgust Benedik, vratar na stari pošti, vojni invalid, v delovni enoti pa predsednik sveta. Ljudje, ki delajo na stari pošti, ga poznajo kot prijaznega, vestnega, pa tudi odločnega človeka, ki se sam drži reda in je tak tudi v odnosu do sodelavcev. 12. decembra zjutraj je bilo mrzlo jutro, drugi delavci so imeli prosto soboto, na stari pošti sta delala le vratar Benedik Avgust in kurjač Marinšek Janez. Ta je imel v kotlarni več zabojev odpadnega papirja, ki ga je na-

meraval požgati. Odprl je gornji del peči, kjer je vlagal papir. Med papirjem je bilo precej vnetljivih

Vratar Avgust Benedik

čidgovih trakov, ki so se vneli. Ogenj in dim je opekel in omotil Marinška, tako da se je komaj prebil iz kurilniškega prostora. Skupaj sta poiskala gasilni aparat. Požar je zajel tako količino papirja, da je Benedik takoj ugotovil, da se z gasilnim aparatom ogenj ne bo dal pogasiti. Poklical je gasilce, ki so v 15 minutah pogasili nastali požar. Lahko bi prišlo do eksplozije, ki bi povzročila milijonsko škodo.

Benedik je s prisebnostjo uspel preprečiti veliko škodo.

V. Kopic

Personalne vesti

V MESECU NOVEMBRU 1970 SO SE NA NOVO ZAPOSILILI:

Mato BLAŽEVIĆ — premazovalec tovornega protektorja; Ivančo STAMENKOVSKI in Slavko RAVNIKAR — transportna delavca; Liljana MAJERLE — delavka pri obrezovanju in pakiranju veloplaščev; Janko ŽEPIC — pomožni delavec pri sestavi hlačnic; Franc SLEMC, Jože KOŠNJEK in Janez DRINOVEC — opravevalci II; Srečko LEBAN — konfekcioner tovornih avtoplaščev; Vinko JARDAS — klepar II; Miro KOCJANČIČ — kurjač kotla na mazut; Branimir GERM — pomožni kurjač in vodar kotla na mazut; Ciril ZUPAN — skladiščni delavec; Janez KALAN — dvoriščni delavec; Sekul ACIMOVIČ — tehnik III.

V MESECU NOVEMBRU PA SO PODJETJE ZAPUSTILI:

Milan ZEBEC, Marjan BORŠTAR in Aoljz ZALAR — izključeni iz podjetja; Blaž GASPERŠIČ, Ciril BENEDIK, Marcel GORJUP, Valter FAJFAR, Danica TURŠIČ, Valentin BODLAJ, Marija LANG — samovoljna prekinitev dela; Anton SUŠNIK, Josip URAŽEVIČ, Vida ČESEN, Rajko TUBANOVIČ, Stane DOLINAR, Slavko BARUŠIČ, Stane STRUPI, Anton LEBEN, Peter ZUPAN, Rado ROTER, Ivan RUPAR, Anka ANŽIČ in Vera BRATUN — sporazumno; Dimitrij PESTOTNIK, Milorad ČULJKOVIČ — odpovedni rok; Ela GREGORIN, Pala MARKO in Jože KOŽUH — invalidsko upokojeni; Janko ŽEPIC, Miro KOCJANČIČ — prenehalo delo v poizkusnem roku; Stane DOLINAR — zaradi preteka določenega časa; Pavel ŽONTAR — samovoljno prekinil delo.

V mesecu decembru 1970 so se na novo zaposlili naslednji delavci oz. delavke:

Smajo Bečkanović in Avni Kranič — premazovalca potniškega protektorja; Slavko Kasunič in Franc Feguš — vulkanizerja na preši 500 × 500; Cilka Kadak — delavka pri navlačenju profila na jedra in konfekcija; Anton Križaj — opravevalec II; Tomaž Primc — konfekcioner tovornih avtoplaščev; Ciril Jelovčan — pomožni delavec pri dubliranju blaga; Albin Studen — previjalka ovojnega blaga; Gabrijel Kristan — pomožni sestavljalec hlačnic; Martin Gerkmán — pomožni konfekcioner potniških avtoplaščev; Franc Pilar — orodjar II; Franc Zorman — ključavničar II; Stane Dolinar — kurjač kotla na mazut; Franc Lovše — dežurni pri kompresorju in caliji; Franc Skvarča — razmaščevalec strojev; Jože Zupančič — strugar II; Boris Žukevič — transportni delavec v delavski restavraciji; Tomislav Hudoklin, inž. stroj. — stažist; Ivan Zerko, dipl. pravnik — stažist; Ida Kus — referent za družb. standard; Rafael Ščurek in Alojz Vodnik — skladiščna delavca; Boris Pavšlar, dipl. inž. fizike — stažist; Boris Radanović — dvoriščni delavec; Ivan Prkič — prodajalec v prodajalni v Splitu.

V tem mesecu pa so podjetje zapustili:

Rudi Smid, dipl. inž. kemije, Jože Senk, Slavka Brodnarič, Jovo Bodiroža, Janez Gregorc, Rajko Gaščerlin, Zvonko Vreg, Marjan Drmaž, Franc Mravljec — sporazumno prekinitev dela; Marko Bolka in Janez Bergant — pretek določenega časa; Tončka Ojster-

šek, Roman Erjavec — samovoljna prekinitev dela; Srečko Leban — samovoljna prekinitev dela; Jože Fajfar, Marija Mestinsšek — invalidska upokojeni; Alojz Vodnik — odšel v poskusnem roku; Mihajlo Nakič — odpovedni rok; Francka Kobilica — prenehalo delo zaradi nezadovoljevanja zahtev. DM.

Ali že veste?

● da je bilo konec leta 1970 zaposlenih v naši tovarni 2723 delavk in delavcev,

● da bomo 19. februarja letos praznovali 50-letnico obstoja tovarne,

● da je najstarejši še aktivni Savčan tov. Viktor Bidovec, vodja gradbeno mizarske enote, rojen leta 1900,

● da je bil tov. Franc Prislan iz RTI prvi strokovni delavec v Savi,

● da bodo v bodoče vsi naši upokojeni dobili regres za dopust v isti višini kot vsi zaposleni,

● da je informativni oddelek izdal v letu 1970 54 informatorjev, 23 glasil Sava in 24-krat menjal zidni časopis,

● da popijemo Savčani mesečno cca. 38.000 steklenic oranžade,

● da ima RTI v razvojnem programu za leto 1971 osvojitve proizvodnega procesa radialne pnevmatike,

● da bomo v teku meseca aprila izdelali 5 milijontov avtoplaščev,

● da je bil 25. januarja na obisku v Savi pevec Pero Dimitrijevič, zaradi sklepanja pogodbe z ansamblom Mojimira Sepeta in pevko Marjano Držaj, ki bo z ansamblom nastopila dne 19. 2. 1971 na proslavi 50-letnice našega podjetja. J. J.

Rugbyjaši ob novem letu

V zadnjem času se v tovarni veliko govori o mladih savskih rugbyjaših. Tudi v našem časopisu smo pisali. Verjetno so po stazu najmlajša skupina savskih mladincev, ki se organizirano ukvarja s športno ali kulturno dejavnostjo. Zdelo se nam je prav, da se ob izteku starega leta pogovorimo z njimi in iz prve roke izvemo čim več o njih, o njihovi dejavnosti in problemih. Na pogovor z njimi nas je navedla tudi novica iz njihovega tabora: pri Rugby zvezi Jugoslavije so kot tovarniško moštvo Save (prvi tak primer v Jugoslaviji) zaprosili za članstvo in se pod pogojem, da bodo dobili minimalna denarna sredstva, prijavili na tekmovanje v B — zvezni ligi za sezono 1971/72. Fante smo poiskali v mladinski sobi v obratu I., kjer se v prostem času večkrat zbirajo, pokramljajo o tem in onem, največkrat pa jim steče beseda o treningu, pravilih, tekmah in podobno. Prav zanimivo je bilo pogledati te mlade fante iz valjarne, cevarne, službe kontrole kakovosti, klinastih jermenov, pnevmatike in drugih delovnih enot in prislusniti njihovemu pogovoru. Postavili smo jim nekaj vprašanj.

Sava: »Kaj pričakujete od tovarne?«

J. Skrbec (cevarna): »Nočem biti skromen. Delujemo aktivno in zbiramo mladince iz vse tovarne. Pokazali smo že prve skromne rezultate. Več brez osnovne opreme in minimalnih denarnih sredstev pri najboljši volji ne moremo pokazati.«

Sava: »Koliko bi stalo tekmovanje v B-zvezni ligi?«

A. Horvat (avtopnevmatika): »Izdelali smo si predračun. Oprema stane 6000 N din, tekmovanje v ligi in ostali stroški pa 9000 N din. Skupaj torej 15.000 N din. Stroški izgledajo na prvi pogled veliki, vendar ne bodo zaman. Kot prva ekipa v naši tovarni bomo nastopali v zvezni ligi. Pomislite samo na to: mladi Savčani, izdelovalci plaščev, bodo po raznih krajih Jugoslavije nosili na prsih reklamo za svoje lastne izdelke in delo. Malokatera tovarna se lahko pohvali s tako reklamo.«

Sava: »Slišali smo, da je rugby groba igra in da je na vsaki tekmi veliko poškodovanih?«

Žugej M. (valjarna): »Tako lahko govori samo nekdo, ki rugbyja še nikoli ni videl in nikoli slišal za njegova pravila. Mnogi ga tudi zamenjavajo s surovim ameriškim footballom in si tako ustvarjajo napačne predstave. Priznam, da je tudi od nas marsikdo s strahom prvič prišel na trening. Rugby ima od vseh športnih panog najbolj izdelana pravila. Vsak udarec ali spotikanje, ki ga sodnik pri nogometu ali rokometu ponavadi spregleda, se tu strogo kaznuje. V naši igri pride do izraza res samo moč, hitrost in sposobnost hitrega odločanja za najboljšo kombinacijo. Zanimiva je statistika poškodb, ki jo je lani izdal pariški športni dnevnik L'equipee. Na prvem mestu je kolesarstvo in takoj za njim boks. Rugby je daleč na dnu lestvice pod tenisom, atletiko in plavanjem. »Neverni Tomaži« se o tem prav lahko prepričajo v Sportni ambulanti v Ljubljani, kjer mu bodo povedali, da v desetih letih, odkar v Ljubljani obstoja rugby klub, še niso zdravili nobenega rugbyjaša, čeprav morajo zdravniki vse poškodbe s tekem prijaviti v tej ambulanti. Upam, da sem vam o tem dosti povedal in da je torej strah s te strani odveč.«

Fantje so me še prosili, da v njihovem imenu zaželim vsem savskim športnikom uspešno novo leto in prenesem željo, da se jim v čim večjem številu pridružijo. Tudi mi želimo savskim rugbyjašem izpolnitev želja in veliko uspehov v bodočem delu, da bodo častno ponesli ime svoje tovarne po Jugoslaviji.

PODPIS POGODBE

V vili pod Rožnikom v Ljubljani je bila dne 25. decembra 1970 podpisana pogodba o prenosu ustanoviteljskih pravic do kemijskega inštituta »Boris Kidrič« z Izvršnega sveta SRS na Konzorcij slovenske kemične industrije, ki ga sestavljajo naslednja podjetja: Color iz Medvoda, Krka iz Novega mesta, Lek iz Ljubljane, Salonit iz Anhovega, Sava iz Kranja, Tok iz Ilirske Bistrice in Helios iz Domžal. J. J.

Vinku Brenkušu smo voščili srečno novo leto v bolnici na Gorniku. Njemu, kot vsem ostalim, želimo, da bi kar najhitreje okrevali. Ob novem letu so sindikalni delavci kakor običajno obiskali sodelavce, ki so zaradi bolezn doma ali pa v bolnicah. Predsednik sindikata tov. Blaž Studen je obiskal na domu tudi tov. Ivana Medveda in mu izročil darilo.

V zadnjem času so vse bolj poredka pisma naših vojakov. Ne vem sicer, kaj je temu vzrok, upam le, da se bo to popravilo. Prepričan sem, da zdaj v zimskih mesecih le nimate toliko »zanimanja«, da ne bi mogli napisati nekaj vrstic o vašem vojaškem življenju. Če se izogibate pisanja o življenju v kasarni, je nekako razumljivo, kajti težko je ločiti, kaj je vojaška tajna in kaj ne. Zato pa pišite kaj več o krajih, v katerih prebivate, njih ljudeh in običajih. Kdor ima le malo poslušala za opazovanje okolice in seveda vsaj skromen pisateljski dar, bi lahko postal naš dopisnik. Verjetno vam ni nepoznano, da, tako kot drugod, tudi mi prispevke honoriramo. Honorarji sicer niso veliki, a če se boste držali pravila »bolje vrabec v roki kot golob na strehi«, bo to že nekaj več vredno. Vabimo vas torej k sodelovanju.

Tokrat se nam je oglasil vojak Oblak Brane, v p. 4210/4, Bela Crkva 26340, Banat, Srbija. Pozdravlja vse sodelavce in želi, da bi mu pošiljali časopis.

Željo ti bomo izpolnili in vabimo Te, da se še kaj oglasiš.

ZAHVALA

Vsem sodelavkam in sodelavcem delovne enote 17 se najlepše zahvaljujem za prejeto darilo ob odhodu v pokoj.

Srečko Bogataj

ZAHVALA

Zahvaljujem se sindikalni organizaciji za obisk in darilo v času moje bolezni.

Vinko Brenkuš

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujem za obisk v bolnišnici tov. Studnu, tov. Kepicu in tov. Božiču in najlepša hvala za darilo. Obenem želim celotnemu kolektivu srečno novo leto 1971 in mnogo uspeha pri delu.

Franc Bašelj

ZAHVALA

Ob smrti mojega očeta Grkman Aleša se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem, znancem in prijateljem, ki so mi izrekli sožalje in darovali cvetje.

Vsem iskrena hvala.

Janez Grkman z družino

Dopisuj

V

»SAVO«,

to je

tvoje

glasilo!